

الهی! تا یگانگی بشناختم در آرزوی شادی بگذاختم
کی باشد که گویم پیمان‌ه بیند اختم و از علا یق و ابر داختم
و بود خویش جمله در باختم
کی باشد کاین قفس بیرازم
در باغ الهی آشیان سازم

دو برادر قربانی یک ظرف پلو شدند

۵۳ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: یانگ... اکبر از هر سو به گوش می‌رسید که حسین به کارش در کوچه برنجیان پایان داد و عازم منزل شد. پیر مرد به درگاه خدای نالید و راه می‌رفت، واسط کوچه، در ی باز شد و کلفت منزل را قایلمه غذایی بیرون آمد و اول می‌خواست آن را کنار کوچه بریزد ولی چشمش که به حسین افتاد، او را صدا کرد و قایلمه را به دستش داد. حسین که مدت‌ها بود لیش به غذایی مثل خورش و پلورن سیده بود، عرش را سیر کرد. به کلفت دستور داده شده بود که حتما غذا را دور بریزد ولی او نخواسته بود که نعمت خدا حرام شود و شاید هم قیافه در هم و تاثر انگیز پیر مرد بود که او را اودار ساخت با این غذا شکم گرسنه‌ای را سیر کند. حسین راه منزل را در پیش گرفت. قبل از او فرزندانش علی و عباس به منزل ر سیده بودند و انتظار پدر را می کشیدند پدر و فرزندان با لذتی تمام شروع به خوردن کردند، ولی هنوز لقمه‌های آخر انخور ده بودند که هریک به گوشه‌ای افتادند. پدر که خود حالش دگرگون بود، با مشت به سر می‌کوفت و شیون می‌کرد و مرد را به

محمد کاظم کاظمی شاعر و نویسنده سرشناس، یادداشت کوتاه و تأمل بر انگیزی را در صفحه اینستاگرامش منتشر کرد. در بخشی از این یادداشت آمده است: «هیچ وقت نتوانستم کاری را سرهم‌بندی کنم. در نتگنای وقت هستم. سه شب پیاپی است تا صبح بیدارم برای خواندن حدود صد‌ها شعر و چند ده کتاب. در داوری‌های شعر، دوستانی را دیده‌ام که این همه شعر را دو سه ساعته تمام می‌کنند و بعد با اسودگی سیگار می‌کشند. وقتی در یکی از جشنواره‌های کشوری، دیدم که دو سه ساعته سر نوشت جشنواره را مشخص کردند، حیرت کردم. من ساعت‌ها فقط برای باز خوانی نهایی وقت می‌گذارم... او در بخش دیگری از این یادداشت متذکر شده است: «وقتی در نگ می‌کنم، می‌دانم که این همه از کجاست، اثری که از پدر به من رسیده است، احساس مسئولیت نسبت به کار و وفا کردن همه چیز برای کار... چندی پیش نهمین سالگرد در گذشت او بود و من بر لحظه‌حس می‌کنم که او اگر خانه و ملک و باغ و زمین بر ایمن نگذاشت، همین تعهد داشتن نسبت به کار را گذاشت و این به دنیایی می‌ارزد...»

نگاهی به احوالات آلودگی هوا در مشهد؛

وقتی نفس، می‌شه قفس!

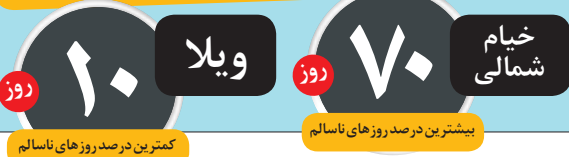
آلودگی هوا در کلان شهرهای ایران خبر تازه‌ای نیست اما تداوم این شرایط در سال‌های آینده می‌تواند جامعه را با چالش‌های جدی سلامت روبه‌رو کند. نگاهی به آمارها، ضرورت توجه جدی و چاره‌جویی برای این موضوع را به ما یادآوری می‌کند.
مشهد نیز از این جرعه جدا نیست. شهرمان طی ۲۸۲روز از سال ۹۶ (تا پایان هفته اول دی‌ماه)، تنها ۱۲روز پاک را تجربه کرد و هوايش در ۶۰عروز برای گروه‌های حساس ناسالم، اعلام شد. البته مشهدی‌ها ۲۰۷روز را هم با شاخص «سالم» تجربه کردند و ۴روز نیز هوای شهرمان برای همه گروه‌ها ناسالم اعلام شد. خوشبختانه آمار روزهای «بسیار ناسالم» و «خطرناک» در این مدت صفر بود.

میزان آلودگی هوای مشهد در سال جاری طی ۲۸۳روز (تا پایان هفته اول دی‌ماه)

گروه‌های در معرض خطر

رتبه‌بندی ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا

روزنامه خراسان ر ضوی:
ر تبه یک نشریات استانی
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سر دبیر: سیدعلی علوی

دقتر مرکزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۵۱-۳۷۶۴۴۰۰

نمبر دبیر خانه: ۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پدیرش آگهی و اشتراک: ۵۱۳۷۰۱
پيامات: ۲۰۰۹۹۹

صورت مسئله را پاک نکنیم!

یکی از مهم‌ترین واقعیت‌های جوامع مدرن امروز، رشد آسیب‌ها به تناسب توسعه ظرفیت‌ها و امکانات جامعه است. موضوعی که به عنوان یک دغدغه برای جامعه و نخبگان آن مطرح و نیازمند چاره‌جویی است. در کشور ما ظرفیت‌های قانونی متعددی پیش‌بینی شده تا در تقابل با این آسیب‌ها عمل کند، حال آن‌که در کنار آن باید موضوع پیشگیری هم مدنظر قرار گیرد و گر نه قوانین به تنهایی تکافی مقابله با آسیب‌ها را نخواهند داشت. در واقع، در تمامی جوامع قوانین و مقررات تدوین شده، یک یا چند گام عقب‌تر از روند موجود مشکلات اجتماعی هستند و آن جوامعی در مواجهه با آسیب‌ها موفق عمل می‌کنند که در ریشه‌یابی این مسائل پیشرو باشند.

شاید آن‌چه به عنوان یک مشکل جدی در جامعه ما در این حوزه مطرح است، همین اتکالی زیاد بر قوانین باشد این در حالی است که آن‌چه در این بخش پیش‌بینی شده، برای مواجهه موثر با مسائل و مشکلات اجتماعی کافی نیست. مثلاً ضعف قوانین در مواجهه با مباحث اقتصادی و زیرساختی یا چالش‌های اجتماعی نظیر فقر، اعتیاد، طلاق، کاهش نرخ ازدواج و...

در زمینه کنترل آسیب‌های اجتماعی لازم است بر این نکته تأکید شود که تلاش مجدانه برای محو تمام آثار مشکلات اجتماعی و بی‌انکار آن، به‌خودی‌خود می‌تواند منجر به گسترش آسیب‌های اجتماعی شود. در واقع نباید پاک کردن صورت مسئله را راهکار مقابله‌ای در این حوزه دانست. به‌باور نگارنده، یکی از مضللات موجود در کشور ما کم‌رنگ‌شدن رویکرد تسامح و مدارا در این حوزه دانست. به‌باور نگارنده، یکی از مضللات با یکدیگر است. همچنین افراد به واسطه گرفتار آمدن به آسیبی هر چند کوچک، کنار گذاشته می‌شوند و این می‌تواند آن‌ها را به چالش‌ها و آسیب‌های بزرگ تر گرفتار کند.

همچنین نبود رویکرد یکسان در نحوه برخورد با مصادیق رفتارهای آسیب‌زاینه به افزایش زمینه بروز مشکلات اجتماعی دامن زده است. از دیگر مسائل موجود، نبود تعامل سازنده و روحیه جمعی بین دستگاه‌های مجری یا یکدیگر و بین دستگاه‌های سیاست‌گذار با دستگاه‌های مجری بوده است که این مسئله باعث ناکارآمدی قوانین و فعالیت‌های دولت‌شده و کاهش همگرایی و ضعف سرمایه‌های اجتماعی را در پی داشته است.

لیکن در مواجهه با برخی از مصادیق مشکلات اجتماعی همچون خشونت‌های خانگی، طلاق، همسر آزاری، کودک‌آزاری، اعتیاد و... اتخاذ بعضی رویکردها باید در دستور کار قرار گیرد، مواردی همچون: پیگیری اصل قوانین بالادستی، تلاش در جهت وضع قوانین جدید به منظور پر کردن خلأ‌های قانونی موجود، انجام بر نامه‌های حمایت‌طلبی و جلب مشارکت‌های عمومی، تقویت موسسه‌های مردنه‌اد و همکاری موثر با این موسسات، استفاده از ظرفیت‌های مردمی، تدوین و اجرای طرح‌ها فعالیت‌های جدید و متنوع، تربیت و آموزش نیروی انسانی متخصص، توسعه آموزش‌های همگانی و فرهنگ‌سازی با محوریت ارتقای رفتارهای شهروندی و...

بر گرفته از آمارهای مرکز با یش آلاینده‌های زبست محیطی مشهد